

кажемъ тоѡ, да не ѡ тебе такѡва нещесе слѡчи.
Тоѡ катѡ говѡреше дѡ̀аволо, привѡдоха стѡго Хара-
лампиа при цѡро вѡините, щѡтѡ го влѡчеха, когѡто
катѡ виде цѡро, веднаго мѡ завѡде трѡ ражни оу
градѡте, ѡ заповѡдѡ да донесѡтѡ дровѡ ѡ да накла-
дѡтѡ ѡгнь, ѡ на него да гѡратѡ мѡченико по мѡло
да не бѡ оумрѡлѡ ѡзведнашѡ, но да се мѡчи пѡвече.
Катѡ гѡрѡха стѡго много време, неѡма женѡ коѡто
стоѡше тамѡ, понеже сакаше да се направи оубѡдна
на цѡро, зема горѡщѡй пѡпелѡ ѡ ѡсыпа го на гла-
вѡта мѡченикова, ѡ на лицѡто мѡ, ѡ на брадѡда мѡ,
говѡрѡйки такѡ: оумри старче оумри, по добрее ты
да оумрешѡ неже ли да влѡзнишѡ насѡ сосѡ твоите
лажѡ. Там женѡ бѡше налѡжница цѡрска, ѡ сестра
и, коѡто стоѡше тѡмѡ рече и, не вѡишѡ лисе ты
Бѡга ѡкаанна, катѡ чѡнишѡ вѡлата цѡрска, ѡ раз-
гнѡвѡвашѡ Бѡга; не да ти помѡгне Севѡръ когѡто-
тисе разгнѡва Хрѡстѡсѡ. ѡ ѡварна се каде мѡченико
ѡ рече: человекѡ Бжѡй, стна ѡсть старѡсть твоѡ, ѡ
Бѡгѡ ѡ сосѡ тебе, оу когѡто ѡ ѡзѡ ще да повѡрѡвамѡ,
ѡ грѡховѡте мѡ. же да се ѡзбѡвимѡ. По тоѡ ка-
ѡ оуглаѡ ѡрино, ѡ слѡгите ѡзнемѡгоха, ѡ стѡй ѡ
ненното палѡнѡ виде здравѡ ѡ невреждѡнѡ, рече цѡ-
ѡ да се развѡрже ѡ мѡчилицѡ то тоѡ человекѡ, ѡ
говѡри. ѡ когѡто привѡдоха мѡченико пѡбли-
него, рече цѡро: человекѡ днѡскѡ ранѡ разгова-
сосѡ скѡдскѡ цѡрь, разгнѡвѡх се на тебе ѡ
хте: ѡ сегѡ ты катѡ прѡгарпѡ мѡченѡе то,
бѡдешѡ оу насѡ, но да мѡ ѡговѡришѡ за